svojho povolania, ktorý je po práve, — poneváč vraj nebol vo službe. Táto časť zmätočnej sťažnosti je bezpodstatná. Vrchný súd za pravdivé prijal, že poškodený vyzval obžalovaného, aby zostal stáť, a vyhlásil, že obžalovaným ukradené drevo je zabavené, nato obžalovaný so sekerou sa vrhnul na poškodeného. Poneváč četnícky strážmajster v nebezpečenstve opozdenia aj mimo služby je povinný a oprávnený zakročiť cieľom zistenia účastníkov trestných činov a zabezpečenia trestných znakov a poneváč poškodený pokračoval v tomto obore svojej pôsobnosti, preto jeho úradný úkon bol po práve a obžalovaný spáchal zločin podľa §§ 4 a 6 zák. čl. XL:1914, keď poškodenému v tomto jeho úkone ozbrojene nebezpečným vyhrožovaním prekážal. Preto nemýlil sa vrchný súd, keď obžalovaného uznal za vinného.

Čís. 4539.

Padělání plomb, určených k zajištění výměry daně z lihu, způsobem označeným v § 1 zák. čl. XXXVII:1897, jest trestné podle ustanovení obecného trestního zákona bez ohledu na potrestání pachatele pro těžký důchodkový přestupek spáchaný zkrácením daně.

(Rozh. z 19. listopadu 1932, Zm IV 475/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti H. G. a spol., obžalovaným z přečinu padělání kolků podle § 1 zák. čl. XXXVII:1879, na základě veřejného líčení o zmateční stížnosti vrchního prokurátora usnesl se takto: Ke zmateční stížnosti vrchního prokurátora zrušuje se rozsudek odvolacího soudu v celém rozsahu z úřední moci na základě § 35 I. odst. nov. k tr. ř. a věc se vrací vrchnímu soudu v K., aby ji ohledně všech obžalovaných znovu projednal a rozhodl. Zmateční stížnost poukazuje se na toto rozhodnutí.

Důvody:

V prvé stolici byli obžalovaní odsouzeni proto, že kleštěmi, opatřenými falsifikáty úředních značek vyšší kontroly a důchodkové kontroly uzavírali kontrolní měřidlo, z něhož dříve odstranili úřední uzávěru za tím účelem, aby odstranili nezdaněný líh. Základem osvobozujícího rozsudku vrchního soudu jest jeho právní názor, jednak že předmětem nezákonné činnosti obžalovaných nebyly takové kolky, známky nebo pečeti, jež jsou uvedeny v § 1 zák. čl. XXXVII:1897, jednak, že jednání obžalovaných bylo jen prostředkem ke spáchání těžkého důchodkového přestupku ve smyslu § 104 zák. čl. XXVIII:1908, pro který bylo proti nim zahájeno důchodkové trestní řízení a který absorboval i přečin podle § 1 zák. čl. XXXVII:1897. Obojí tento právní názor jest důvodně napaden zmateční stížností vrchního prokurátora, založenou na důvodu zmatečnosti podle § 385 čís. 1 a) tr. ř. Právní názor odvolacího soudu na prvém místě uvedený není ani nijak blíže odůvodněn; poněvadž zákon v cit. §

všeobecně uvádí jako trestné napodobení nebo padělání známky nebo pečeti, určené k zajištění daní, a poněvadž v souzeném případě je nepochybno, že se plomby, o něž tu šlo, přitiskovaly na uzávěrky kontrolního měřidla pro zdanění výroby lihu, spadá napodobení a padělání těchto plomb pod ustanovení cit. zákona. Srovná-li se doslov a účel v úvahu přicházejících zákonných ustanovení, jimiž má býti zajištěna měřidly k tomu určenými správná kontrola daně z lihu, s doslovem a účelem trestního předpisu § 1 zák. čl. XXXVII:1897, jest zřejmo, že oněmi zákonnými ustanoveními jest chráněno právě jen porušení úředních závěr; podle nich se trestá jen zúmyslné maření správného údaje kontrolního měřidla (§§ 93, 99, 104, 112 zák. čl. XXVIII:1908, § 83 zák. čl. XX:1899) těžké důchodkové přestupky v těchto ustanoveních vytčené jsou dokonány, naplněny a vyčerpány již porušením úředních závěr, zmařením kontrolní činnosti měřidla; činnost, která jde nad to, falšování nových známek, jimiž má býti zajištěno kontrolní měřidlo po jeho zneužití a tím vzbuzeno zdání jeho bezvadné funkce, jest však rázu mnohem trestnějšího než pouhé zkrácení daně, neboť vedle účelu, aby byly zahlazeny důkazy o zkrácení daně, jest naplněno v tomto jednání i porušení oprávnění státní správy k výlučnému užívání určitých známek, značek, pečetí a pod. k účelům jen státní správě vyhraženým. Tím, že zákon zvláštním ustanovením podrobuje tuto činnost, ačkoliv svojí povahou směřuje a slouží k zatajení zkrácení daně, poplatků a pod., trestnosti podle obecného trestního zákona, vyznačuje zřetelně, že nepovažuje ji za konsumovánu v trestném činu důchodkovém, nýbrž že ji chce zvláště trestati podle obecných ustanovení trestního práva vedle případného potrestání za zkrácení daně podle trestních zákonů důchodkových. Tento trestný čin jest podle ustanovení § 1 zák. čl. XXXVII:1897 spáchán již napodobením nebo padělaním kolků a známek v zákoně blíže jmenovaných, tedy po případě i bez toho, že jich bylo ke zkrácení poplatků, daní a pod. skutečně použito, jest tudíž trestná již ta činnost, jíž se jejich použití ke zkrácení daně připravuje. Proto jest logicky nemyslitelné, že by zákonodárce tyto případy, kde známky, kolku a pečeti nebylo použito, stíhal podle přísnějšího obecného trestního zákona, ale případy, v nichž došlo tímto způsobem ke zkrácení poplatků, daní a pod. a použitím falšovaných známek, kolků a pečetí byly zahlazovány důkazy tohoto zkrácení, byly by vyřízeny jen důchodkovým trestem, který svojí povahou považuje se vždy za relativně mírnější než trest podle obecného trestního zákona. Osoby, které se na padělání plomb určených k zajištění výměry daně z lihu zúčastnily způsobem v § 1 zák. čl. XXXVII:1897 vytčeným, jest tudíž bez ohledu na důchodkové potrestání za zkrácení daně potrestati podle ustanovení trestního zákona.

Skutková zjištění soudů nižších stolic nejsou však ohledně všech tří obžalovaných do té míry určitá, aby bylo lze na podkladě vytčeného správného právního názoru rozhodnouti ve věci samé o jejich vině, po případě určiti způsob jejich provinění. Bylo proto postupovati podle § 35 I. odst. nov. k tr. ř.

Čís. 4540.

Stavitel, nařídivší vyztužení jámy, je povinen (§ 335 tr. zák.) osobně se přesvědčiti, zda bylo příkazu ihned a řádně vyhověno, leč by pověřil